

Mobiltelefons hälsorisker

– Fakta om vår tids största miljö- och hälsoskandal

Av Mona Nilsson (2010)

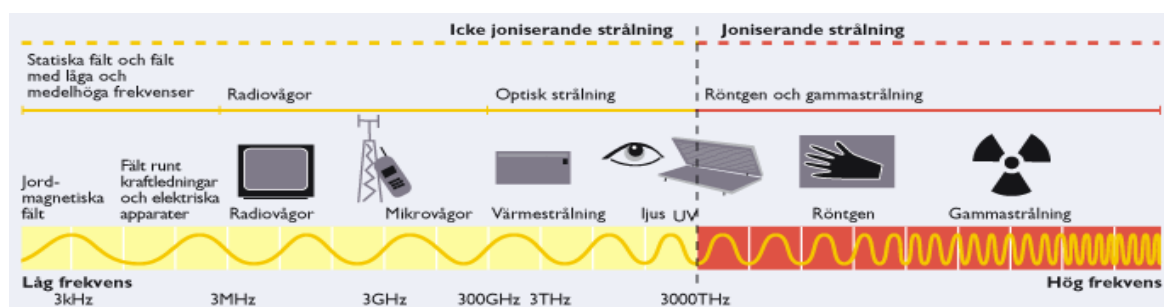
Pia Hellertz – juli 2016

Hur mycket forskning måste till för att politiker och myndigheter ska tvingas inse allvaret och agera? Hur många studier som bekräftar den elektromagnetiska strålningens skadliga konsekvenser behövs för att vi människor ska vakna upp och inse att myndigheterna ljugar för oss och att de skyddar industrins intressen? Vad behövs för att vi ska börja säga ifrån?

Jag har läst *Mona Nilssons* bok om *Mobiltelefonens hälsorisker – Fakta om vår tids största miljö- och hälsoskandal* och är skakad i djupet av mitt hjärta. Dessutom är jag förtvivlad över att jag inte vetat, att jag inte förstått, trots varningar. Men för att ta till sig varningarna behöver man kunskaper, djupare kunskaper, sannare kunskaper, kunskaper som bygger på fakta. Mona Nilsson har skrivit en bok på 292 sidor fullspäckad med forskning som berättar om de olika skador som mobiltelefonin och annan strålning innebär för oss människor. Jag har först det senaste året, kanske de senaste två åren börjat ana, men från aning till förståelse krävs det mer kunskaper och djupare insikter. Och dessa har Mona Nilsson förmedlat.

Hon förklarar pedagogiskt vad *elektromagnetisk* och *mikrovågsstrålning* är och vad de olika begreppen innebär – även om jag måste erkänna att det fortfarande är svårt att förstå den konkreta innebörden i *hertz*, *Hz*, och *megahertz*, *MHz*, och *gigahertz*, *GHz*. Hon skriver att frekvenser mäts i hertz. Elsystemet, d.v.s. kraftledningar, ställverk, transformatorer, elledningar och apparater, ”arbetar vid frekvensen 50 Hz. De är således lågfrekventa elektriska och magnetiska fält” (sid. 19).

Bland de lågfrekventa källorna som upplevs som mest problematiska är lysrör och lågenergilampor (sid. 21). År 2010 varnades för strålningen från lågenergilampor i en studie från Schweiz. *"Håll minst 30 centimeters avstånd från lågenergilampor på platser där du vilar, arbetar eller har fritidssysselsättningar under längre tider för att minimera exponeringen för elektriska fält och ultraviolett strålning"*, heter det i rekommendationen från schweiziska hälso- och energidepartementen, enligt en artikel i SvD den 13 april 2010.¹ Så det är inte bara det riskfyllda avfallet med kvicksilver som gjort att många numera väljer bort lågenergilamporna. De är dessutom strålande.

Den s.k. *radiofrekventa* strålningen eller RF-strålningen har en högre frekvens. De radiofrekventa som har högst frekvens kallas *mikrovågor*. *"Inom mikrovågsområdet (300MHz-1THz) finner man alla typer av trådlösa nät och telefoner men även militära radarläggningar"* (sid. 19).

Nu kanske det verkar som om jag förstår, men jag förstår fortfarande inte konkret skillnaden mellan elektromagnetisk strålning och mikrovågor, men jag konstaterar att jag egentligen inte behöver förstå. Det är lika bedrövligt vad det än är, när strålningsnivåerna är för höga. Det räcker att jag förstår att något är allvarligt.

Sen berättar Mona Nilsson att det finns nåt som heter *pulserad strålning*. Det är från analog TV, DECT, d.v.s. trådlösa telefoner, och GSM, d.v.s. globalt system för mobil kommunikation. Bland det jag först blev varnad för, för ett par år sedan, var de trådlösa telefoner jag hade hemma, så jag bytte tillbaka till min fasta telefon. Mona Nilsson beskriver ett råd från den tyska strålsäkerhetsmyndigheten om att basenheten för trådlös telefon inte ska placeras där *"människor vistas längre stunder, exempelvis i vardagsrum eller i sovrum"* (sid. 74).

Det som tog längre tid för mig att förstå, var varningarna för de allvarliga hälsorisker jag utsatte mig för genom att ha WiFi-routern till hela familjen i mitt kombinerade sov- och arbetsrum, där jag vistades 90 procent av dygnet sen fem år tillbaka. Min dotters familj och jag flyttade då in i en gemensam villa. Det var dessa varningar som fick mig att börja intressera mig för ämnet. Samt att jag under det första halvåret i år (2016) varit återkommande sjuk, periodvis med hög feber, ständigt trött, illamående, håglös, med återkommande huvudvärk. Jag hade också plågats av ett hudeksem som jag ständigt fick behandla - utan resultat. Det fascinerande var att när jag blev riktigt sjuk nu i juni och inte orkade sitta vid datorn på en vecka, samt att routern nu var borttagen, så försvann hudproblemen. Och de har inte återkommit trots att jag nu sen nån vecka känner mig pigg nog att sitta vid datorn igen. Därför blev det extra

¹ <http://www.svd.se/lagenergilampor-kan-ge-skadlig-stralning>

magiskt när jag läste i Mona Nilssons bok om att hudproblem är ett symptom på strålningen.

Vem är Mona Nilsson?

På bokens baksida står det att Mona Nilsson är miljöekonom och journalist. Hon har bevakat frågan om risker med trådlös kommunikation, mobilstrålning, sedan 2002. På sin hemsida berättar hon att hon år 2007 fick *Owe Törnqvists* miljöpris och år 2011 ProVokas (Birger Schlaugs) pris för "*årets viktigaste provokation i syfte att förändra samhället till det bättre*". Då hade hon skrivit en bok, *Spelet om 3G - Fakta och desinformation i det trådlösa samhället* (2005), som jag inte läst. På sin hemsida skriver hon följande om boken *Mobiltelefonins hälsorisker*:

Boken bygger på många års granskning och omfattande research. Jag har bevakat frågan sedan 2003, då jag snabbt blev varse den avgrundsdjupa skillnad som fanns mellan forskningsresultaten och mänskliga erfarenheter å ena sidan, och den information som spreds från myndigheter, regering och industrin å den andra.

Jag har intervjuat forskare och experter från hela världen, och tjänstemän vid myndigheter. Jag har läst forskningsrapporter och granskat myndighets- och industridokument, samt analyserat uttalanden från experter och myndighetsrepresentanter. Jag har också träffat och talat med många personer som skadats av den trådlösa tekniken, en del djupt tragiska och hjärtskärande fall. Några vittnesmål från drabbade människor finns med i boken. ...

Boken har jag skrivit därför att ingen annan har gjort det. Ingen annan journalist har kritiskt granskat myndigheterna, experterna och forskningen, trots alla uppenbara motsägelser, förvriddningar av fakta, ignorerande av alarmerande forskningsresultat och alla tragiska och samstämmiga vittnesmål från människors verklighet.²

Mona Nilsson har också varit med och grundat *Strålskyddsstiftelsen*.³ Hon berättar i en artikel på hemsidan:

Strålskyddsstiftelsen utgår från att det är en mänsklig demokratisk rättighet att få veta sanningen om de risker vi utsätts för exempelvis från trådlös teknik. Vi arbetar utifrån Europarådet för mänskliga rättigheters rekommendation 1815 som uppmanar medlemsländerna att starta breda informationskampanjer om riskerna med strålning från trådlös teknik, särskilt riskerna för barn och gravida. Sverige som var med och bildade Europarådet har genom sitt medlemskap förbundit sig att följa rekommendationerna, men det görs inte.

Jag är mycket imponerad av Mona Nilssons gedigna arbete.

² <http://www.monanilsson.se/page05.htm>

³ <http://www.stralskyddsstiftelsen.se/>

Gränsvärden

Ett begrepp som ständigt återkommer i boken är *gränsvärden*. Det är de tillåtna gränser som angetts officiellt. De är fastställda av organisationen *ICNIRP*, *International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection*, år 1998. Trots forskning om skador håller ICNIRP fast vid de höga gränsvärden de fastställt. Organisationen är ett privat sällskap som dominerar de flesta expertutredningar när det gäller risker omkring mobiltelefonin. Det är deras bedömningar som påverkar EU-kommissionen, Svenska Strålsäkerhetsmyndighetens vetenskapliga råd, svenska regeringens expertgrupp med flera (sid. 25).

ICNIRP:s höga gränsvärde har mycket stor ekonomisk betydelse för både telekommunikationsindustrin, elindustrin och den militära industrin, eftersom det tillåter *"näst intill obegränsad användning av tekniken"* (sid. 26). På en lista som Mona Nilsson redovisar ligger Sverige högst jämfört med andra länder (sid. 38). Även om jag inte förstår innebörden av siffrorna så förstår jag att det är skrämmande. Jag redovisar några siffror: Sverige har ett gränsvärde på mellan 2,000 och 10,000 mW/m², Ryssland på 100 mW/m², Italien på 95 mW/m² och Schweiz på mellan 42-95 mW/m². Hon skriver att delstaten Salzburgs hälsodepartement har rekommendationer sedan år 2002 på ett gränsvärde som är 0,001 mW/m². *"Det är 10 miljoner gånger längre än det svenska för 3G"* (sid. 38-39).

Man behöver inte vara särskilt mycket expert för att förstå att någonting är mycket fel, om allt detta stämmer. Mona Nilsson berättar att storföretagens strategier för att hindra politiker och beslutsfattare för att börja tvivla om bevisen för hälsorisker handlar om att:

- Anlita vetenskapsmän som gör forskning som designats för att visa en viss produkts säkerhet, skapa tvivel om dess skadeeffekter och angripa forskare eller forskningsresultat som visar på faror med produkten.
- Organisera grupper av industrivänliga "oberoende" vetenskapsmän som stödjer industrins intressen.
- Bilda organisationer som försvarar de egna intressena.
- Utnyttja och bearbeta media för att påverka opinionen (sid. 158).

Hon kallar detta för "tvivelproduktion" och dess syfte är att beslutsfattare blir osäkra och vågar inte fatta några beslut som innebär ökade restriktioner. Hon berättar också att myndigheter och politiker även utbildas av industriella PR-kampanjer som planterade begreppet *"välgjord forskning"* (sound science) (sid. 159). Det är naturligtvis den industrikontrollerade forskningen som är välgjord. All annan forskning bedöms som *"bristfällig"* eller *"junk science"* (sid. 160). Eller också anser man att *"mer forskning behövs"* och att beviskraven ställs så höga att de är omöjliga att uppnå.

Forskning om skador

Mona Nilsson använder många belysande citat från myndigheterna. Här är ett från sid.nr. 146:

Man kan också konstatera att vi har haft samma typ av radiovågor från radio- och tv-sändare i vår närmiljö i mer än 50 år utan att några skadliga effekter har kunnat iakttas, varken på människor, djur eller växtlighet (Lars Mjönes, SSM, 2010).

I ett personligt mail den 15 juli från Mona Nilsson, efter det att jag bett henne faktagranska min artikel, berättar hon:

”Det är intressant att konstatera att SSM:s egen industriexpert på senaste seminariet den 19 maj 2016 redovisade en lista som visade att i stort sett alla undersökningar som gjorts av barncancerrisk runt radio- och TV-master fram till år 2003/2004 visade ökad risk för barncancer!! Jag sade då till Lars Mjönes som var där att han borde be svenska folket om ursäkt för att han ljugit för dem i alla år när han hävdade att man inte hade kunnat se några skadliga hälsoeffekter! Lars Mjönes ... svarade med att vända bort blicken att han inte sett den powerpoint-bilden och han hade även missat vad experten berättade: 'Vi var rätt så oroliga då p.g.a. vad forskningen visade', sade han!”⁴

Jag får i samband med mailet en länk till en liten videosnutt från seminariet där Mona Nilsson ställer en fråga till ICNIRP:s ordförande *Eric van Rongen* om varför svenska folket ska lita på honom och inte på de 220 forskare som menar att det finns tillräckliga bevis för att agera.⁵ Lyssnare får själv avgöra om van Rongens svar verkar trovärdigt utifrån det jag berättat i denna artikel.

Mona Nilsson redovisar flera studier om förhöjd cancerrisk i närheten av radiomaster, så långt ifrån som 2 km, studier gjorda för så länge sen som 1983 (USA), 1986 (Hawaii), 1996 (Lettland, Australien, Storbritannien), 2002 (Italien), 2003, 2004, 2006 (Sydkorea) med flera (sid. 98-99).

SSM står för *Strålsäkerhetsmyndigheten*. På sin hemsida skriver de ”*Vi har ett samlat ansvar inom områdena strålskydd och kärnsäkerhet. Myndigheten arbetar pådrivande och förebyggande för att skydda människor och miljö från oönskade effekter av strålning, nu och i framtiden.*”

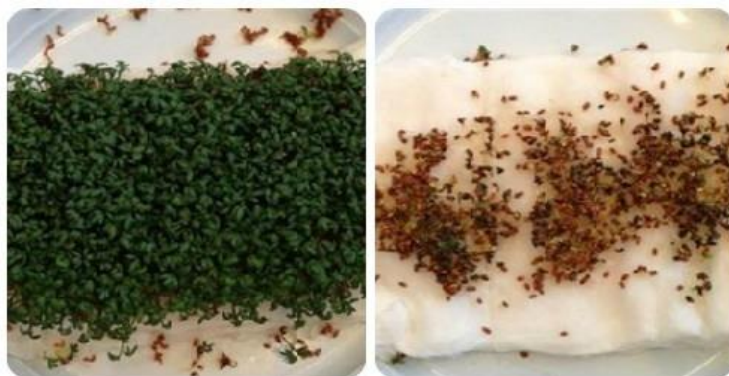
⁴ För den intresserade finns seminariet inspelat på <http://www.stralsakerhetsmyndigheten.se/start/Magnetfalt--tradlos-teknik/EMF-seminarium-2016/>. Där finns också Power Pointbilderna.

⁵ Seminar on health risks from EMF May 19th 2016. Question to Eric van Rongen chairman of ICNIRP – utdrag på 2:40 minuter - <https://vimeo.com/170138515>
Se också *Låt människor få veta att 220 experter varnar för hälsorisker* - <http://www.stralskyddsstiftelsen.se/2016/06/lat-manniskor-fa-veta-att-220-expertes-varnar-for-halsorisker/>

På en sida på SSM:s hemsida finns en artikel med rubriken *Mobiltelefoni: ny forskning tyder inte på hälsorisker*⁶ där Lars Mjönes (se citatet ovan) uttalar sig om avsaknaden av fastställda samband mellan hälsorisker och mobilanvändning.

Mona Nilssons bok redovisar massor med framförallt internationell, men även svensk forskning som visar klara samband. Hur mycket forskning behövs det? Redan 1972 publicerades en internationell forskningsöversikt där 2,300 referenser presenterades som redogjorde för ”*de effekter av exponering för radiofrekvent strålning och mikrovågor som visats*” (sid. 45). Många av de effekter som visades är identiska med de effekter man senare konstaterat som effekter av mobilstrålningen: huvudvärk, sömnlöshet, förändringar av EEG, förändrad hjärtrytm, depression, impotens, oro, koncentrationsproblem, yrsel, lättretlighet, minnesstörningar, tryck över bröstet, darrningar, högt blodtryck, blodproppar, cancer, Downs syndrom och många fler (sid. 45). Och detta är *innan* mobiltelefonin utvecklades.

Jag hittade en liten artikel om några danska elever som bestämde sig för att göra ett litet experiment. Tonårstjejerna hade märkt att när de sov med sina mobiltelefoner tätt intill huvudet så hade de alltid stora koncentrations-svårigheter i skolan dagen efter. Tjejerna blev naturligtvis först kallade för *foliehattar*. De startade då ett projekt där de exponerade en krasseodling för strålning från en WIFI-router, vilken enligt uppgift avger samma typ av strålning som mobiler.

Resultatet talar för sig själv och flickorna blev belönade med 1000 kronor för sin upptäckt.

Jag ska inte försöka välja ut och berätta om några av de studier som Mona Nilsson redovisar i boken, de är så många, så många. Jag uppmanar alla att istället läsa boken. Jag kan dock nämna att Mona Nilsson visar att en stor del av den forskning som visar ”inga skador” har finansierats av industriella och/eller militära intressen (sid. 34).

⁶ <http://www.stralsakerhetsmyndigheten.se/Om-myndigheten/Aktuellt/Nyheter/Mobiltelefoni-ny-forskning-tyder-inte-pa-halsorisker/>

Mona Nilsson berättar bland annat om *Kalle Hellberg*, som är VD för företaget *Maxicom AB* som säljer radiokommunikationsteknik och avancerad mätutrustning (sid. 251)⁷. Jag har själv köpt en mätare av honom, men har svårigheter att förstå den. Jag ser dock när det är höga och när det är låga siffror. Det var mycket höga siffror tidigare. Numera, sen jag dragit in fiber i min del av villan, att jag aldrig har mobilen i sovrummet och har installerat fast telefon, så har jag låga siffror. I skrivande stund är min dotters familj bortresta ett par veckor och då är all WiFi helt avstängd i hela huset. Vare sig det är psykiskt eller fysiskt så ”känns luften renare och lättare”. Jag har haft förmånen att få ha Kalle Hellberg och Mona Nilsson som bollplank och samtalspartners under det här året när jag försökt förstå.

Karaktärsmord som vapen

Men det är klart att om man hanterar forskning och forskare som man hanterat den framstående svenske forskaren, cancerläkaren *Lennart Hardell* vid Universitetssjukhuset i Örebro, så förstår jag att man kan vifta bort viktig forskning utan att ha dåligt samvete.

Mona Nilsson berättar i ett separat kapitel i slutet av boken, *Smutskastningens trojka*, om trakasserierna mot Lennart Hardell. Jag blir mörkrädd. Kan det verkligen vara möjligt? Lennart Hardell gjorde banbrytande studier i slutet av 1970-talet och på 1980-talet som visade att avlövningsmedlet Hormoslyr orsakade cancer. Medlen ökade cancer hos svenska skogs- och jordbruksarbetare som använt medlet (sid. 270). Hormoslyr förbjöds i Sverige 1977. Mona Nilsson berättar att Agent Orange som användes i Vietnam och som tillverkades av Monsanto,⁸ innehöll samma ämnen som Hormoslyr. Syftet var att avlöva skogar för att inte fienden skulle kunna gömma sig. ”*Hardells resultat blev av avgörande betydelse för den compensation som efter rättegångar på 1980-talet utgick till amerikanska Vietnamveteraner som drabbats av cancer*” (sid. 270).

Men för att komma tillbaka till temat för boken och artikeln: skador av mobiltelefonens strålning. Lennart Hardell hade gjort en studie där han visade ett direkt samband mellan användning av mobiltelefon och ökad risk för elakartad hjärntumör (sid. 277). Studien publicerades år 2002 i *European Journal of Cancer Prevention*. Samtidigt var Hardell nyckelvitne i en skadestandsprocess i USA där en neurolog som drabbats av hjärntumör begärde skyhögt skadestånd av mobiltelefon-tillverkarna. Mona Nilsson skriver:

⁷ <http://www.maxicom.se/> - Kalle Hellberg skickar ut en mycket intressant och informativ information till en maillista som man kan anmäla sig till, kalle@maxicom.se.

⁸ Samma gigantföretag som numera sprider GMO-utsäde och RoundUp som bekämpningsmedel.

Professor Hardells vittnesmål och rapport skulle komma att stå ensamma mot en arsenal av välregisserade utspel riktade både mot hans person och hans forskningsresultat. Från att ha utgjort ett allvarligt hot mot mobilindustrin i början av året, skulle Hardells rykte vara rejält skadat innan årets slut, och ”problemet” löst för flera år framåt (sid. 276).

Författaren redogör mycket ingående för den smutsiga kampanj som bedrevs mot Lennart Hardell under början av 2000-talet. Där finns alla klassiska och karakteristiska inslag som används när man vill karaktärsförstöra en person som hotar viktiga intressen, bland annat att ”*injecera falsk information på nätet med avsikten att förstöra ryktet för utvalda målpersoner*”.⁹

Forskare vid Berkleyuniversitetet i Kalifornien gjorde en analys av forskning som publicerats i tidskriften *Journal of Clinical Oncology*, en tidskrift som var vitt spridd bland cancerläkare. Forskarna bedömde att av de 23 studier som analyserats höll åtta hög kvalitet. Hardell och hans medarbetare hade gjort hela sju av dessa åtta studier (sid. 112).

Mona Nilsson konstaterar att:

”... så länge myndigheter och media invaggar den breda allmänheten i den falska tryggheten att inga effekter visats, blir människor inte medvetna om att huvudvärken, sömnlösheten, minnesproblemen, depressionerna, hjärtarytmierna, hudutslagen eller cancer de fått kan bero på strålningen från mobiltelefonin. Mörkertalet av drabbade kan vara enormt” (sid 285).

Anders Ahlbom

En person som återkommer i en stor del av boken är *Anders Ahlbom*, professor i epidemiologi vid Karolinska Institutet. Han är medlem i ICNIRP, d.v.s. den organisation som fastställer gränsvärden. Mona Nilsson berättar att Ahlbom i ett TV-program år 2009 menade att forskningen om cancerrisker av mobiltelefoner endast görs på grund av ”*allmänhetens oro, och inte för att det skulle finnas en hypotes i botten*” (sid. 170). Mona Nilsson pekar på att han därmed gjorde en historieförfälskning eftersom han samtidigt deltog i ett stort internationellt forskningsprojekt initierat av WHO om hjärntumörisker av mobilanvändning som tydligt beskrev att både djurförsök och undersökningar av exponerade människor visat cancerogen effekt.

Ahlbom var vid bokens publicering ordförande i Strålsäkerhetsmyndighetens vetenskapliga råd, men begärde att få bli entledigad från uppdraget i juni 2011. Orsaken var att Mona Nilsson, inför att Ahlbom skulle delta som en av 30 internationella experter i en utvärdering av mobilstrålningens cancerrisker, kunde peka på att Anders Ahlbom inte redovisat att han satt i styrelsen för sin

⁹ *NewsVoice* hade för ett par år sedan en intressant och avslöjande artikel om hur detta ”karaktärsförstörelse” kan gå till, <http://newsvoice.se/2014/03/01/snowden-lacka-dokument-avslojar-hur-cyberagenter-ska-angripa-och-vilseleda-allmanheten/>

brors konsultbolag, vilket riktade sina tjänster specifikt till telekomindustrin. Ahlbom petades därför från IARC-utvärderingen som efter en veckas överläggningar mellan de övriga experterna klassade mobilstrålning som ”möjlig cancerframkallande”. Mona Nilsson kunde också peka på att Anders Ahlboms bror Gunnar Ahlbom i många år varit lobbyist för TeliaSonera i Bryssel.¹⁰ Anders Ahlbom är numera chef för *Institutet för miljömedicin* (IMM) på KI.

Personliga berättelser

Författaren spränger då och då in personliga berättelser från drabbade personer, människor som blivit sjuka, människor som blivit överkänsliga, människor som tvingats flytta, människor som inte blivit trodda, människor som tvingats sluta sina arbeten, men också om människor vars chefer varit lyhörda och sanerat arbetsplatser så de drabbade kunde arbeta kvar.

Att läsa om kritikernas och motståndarnas bortförklaringar är verkligen tragiska. Man skyller på att människor blivit oroliga för utvecklingen av ny teknik, d.v.s. att symtomen är *psykosomatiska*, att cancerfallen beror på slumpen, att de som varnar för riskerna sysslar med skrämselfpropaganda och är ”konspirationsteorier” och ”foliehattar”. Och människor blir utlämnade till en omvärld inklusive en sjukvård, som inte vill lyssna och inte vill förstå.

Kända symtom och skador

Mona Nilsson redovisar bland annat en studie av *Robert O Becker* som fann att radiofrekvent strålning fram till år 1990 tydligt visat följande effekter – jag citerar (sid. 52):

¹⁰ IARC Drops Anders Ahlbom from RF–Cancer Panel -

<http://microwavenews.com/Ahlbom.html>

Se också Anders Ahlbom kickas av WHO – Mona Nilsson avslöjar jäv -

<http://torbjornsassersson.com/2011/05/journalisten-mona-nilsson-avslöjar-jäv-who-kickar-mobiltelefonilobbyist-anders-ahlbom/>

- Främjar cancertillväxt och ökar förekomsten av cancer (ex. malign melanom, leukemi, lymfom, bröstcancer, prostatacancer)
- Påverkar produktionen av hjärnans signalsubstanser (serotonin, dopamin), vilket kan leda till depressioner och självmord.
- Stresspåverkan. Strålningen orsakar även beteenderubbningar i form av ökad aggressivitet.
- Försämrat immunförsvar och ökad förekomst av infektioner.
- Försämrad inlärningsförmåga.

Författaren berättar att Becker ansåg att strålning från elektromagnetiska fält var ”den största miljöförorenande faktorn i vår tid”. Jag blir nyfiken på om Miljöpartiet tagit upp frågan och Googlar. Ser att Mona Nilsson besökt två av Miljöpartiets lokalavdelningar och föreläst och blir nyfiken på vad det lett till?

En annan forskare, professorn i epidemiologi *John Goldsmith*, gjorde en forskningsgenomgång år 1997. Studierna fokuserade framförallt på personer som exponerats för mikrovågor i yrkeslivet. Han fann att strålningen ökade risken för missfall, förändringar i röda och vita blodkroppar, cancer, ökad känslighet samt påverkan på ögats lins (sid. 53). Dessutom sämre spermier hos män (sid. 65).

Men istället för att ta dessa tidiga varningar på allvar började mobiltelefonin att byggas ut radikalt från år 1997 och mobilanvändningen börjar öka kraftigt. Forskaren *Örjan Hallberg* beskriver in sin bok *Innan bubblan brister...* hur cancerfallen ökar efter år 1997.¹¹

I ännu en lista som Mona Nilsson redovisar finns även ALS, bröstcancer, Alzheimers och hjärtsjukdomar med, förutom de ovan nämnda. I ett särskilt kapitel *EMF och Alzheimers – En tickande hälsobomb* redogör författaren för den forskning som bedrivits omkring sambanden och studierna visar genomgående ”förhöjda risker” (sid. 127).

¹¹ Jag berättar om hans bok i en artikel på min Boksida, http://www.piahellertz.com/Innan_bubblan_brister.pdf

En Örebroforskare, *Fredrik Söderqvist*, undersökte symtom bland ungdomar mellan 15-19 år som använde mobilen. De som använde mobilen mer än 15 minuter per dag hade fler allergiproblem såsom hösnuva och astma, jämfört med de ungdomar som använde mobilen betydligt mindre. De hade också fler symtom som yrsel, huvudvärk och koncentrationsproblem. De var också mer stressade och tröttare (sid. 131-132).

Läkarna börjar protestera på 2000-talet. De såg hur allt fler patienter led av symtom och sjukdomar som kunde kopplas strålningen (sid. 60). Mona Nilsson radar upp ett antal läkarapeller där ett stort antal internationella läkargrupper krävde stopp på mobilnätutbyggnaden (sid. 61). Cancerläkarna gav föräldrar rådet att barn under 12 år borde förbjudas att använda mobilen ”*förutom i nödsituationer*” (sid. 62).

Flera studier konstaterar också att ”*en del av ohälsan försvinner omedelbart efter det att exponeringen upphört genom att DECT-telefoner tas bort, byte av bostad eller avskärmning*” (sid. 81).

Det blir värre

Mobiltelefonin beräknas stå för drygt 80 % av den radiofrekventa strålning som vi utsätts för. I och med 4G-utbyggnaden kommer omfattningen att öka. Radio och TV bidrar med knappt 12 % (sid. 102-103).

I ett avsnitt presenterar Mona Nilsson forskning som gjorts omkring 3G och konstaterar att de flesta studierna visar att 3G är mer skadlig än GSM, d.v.s. d.v.s. det globala systemet för mobil kommunikation. Det är studier från Holland 2003, Schweiz 2006, England 2007 och Danmark 2008. Författaren redogör även för kritik mot studierna. En intressant uppgift var en studie där känsliga personer exponerades för 3G under 50 minuter utan att de visste om de exponerades eller inte. De känsliga kände en ”*uppvarvning*”, en stress effekt som var ett resultat som forskarna inte hade tänkt sig. ”*De drog den märkliga slutsatsen att stress effekten inte berodde på strålningen utan på 'oro'*” (sid. 91). Författaren berättar att den s.k. ”*orosteorin*” lanserades av psykologer, vilket hjälpte till att bortförklara observerade effekter av strålningen.

Elöverkänsligas Förbund och Vågbreakaren

Elöverkänsliga och deras närstående har skapat organisationer som kan vara deras röster och driva deras intressen.¹² De är inte populära hos myndigheterna och man vill helst inte att dessa kritiker ska delta i möten och konferenser. Mona Nilsson berättar att exempelvis Lars Mjönes vid SSM menade att *”deltagande av den hårda kärnan av aktivister innebär en rad faror”* eftersom de *”sprider ensidig, ofta inkorrekt information”* och *”uppenbarligen tas på allvar ... De har en trångsynt inställning och misstänker alla berörda som inte delar deras uppfattning. Därför är deras deltagande enbart kontraproduktivt”* (sid. 210).

En annan uppfattning som fördes fram av *Eric van Rongen* som i dag är ordförande för ICNIRP och en av Strålsäkerhetsmyndighetens åtta experter, var att *”det är viktigt att förhindra att människor hinner bilda sig en egen uppfattning om riskerna”* genom att de söker fakta själva och riskerar då att mötas av *”negativ information”*. Han konstaterar i en rapport: *”Det är viktigt att förse människor vid rätt tidpunkt med rätt information”* (sid. 211). I samma rapport räknas ett antal förslag på åtgärder upp, bland annat:

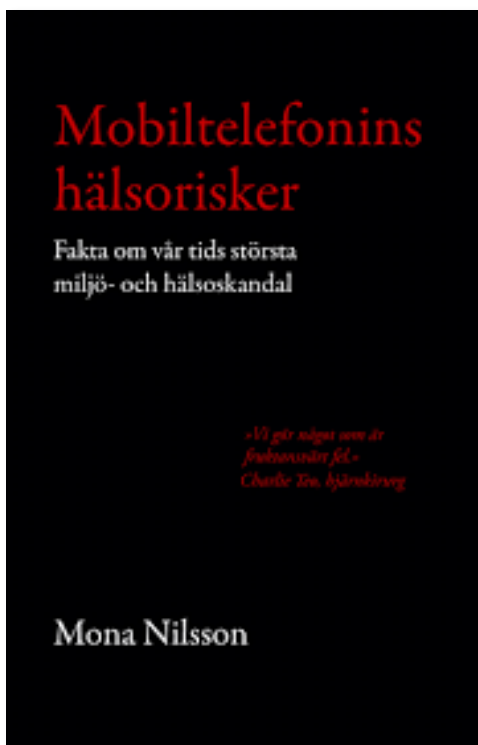
- Tidig och väl genomförd planering för att undvika att människor hinner bilda sig en egen uppfattning
- Trovärdigheten för informationen ökar om trovärdiga tredjehandsparter involveras (*”nyttiga idioter”*, min anm.¹³)
- Utbildning om risker riktad mot läkarkåren
- Kampanjer riktade mot skolor
- Envägsdialog bättre än ingen dialog alls
- Mätningar av strålning från master som redovisar att de ligger långt under ICNIRP:s gränsvärde
- Försiktighetsrekommendation kan uppfattas som en indikation på att hälsorisker finns – avråds.

Mona Nilsson påpekar att denna *”aktionsplan”* är skriven på uppdrag av och för EU-kommissionen och *”baseras på sådant som myndighetsrepresentanter (Lars Mjönes från SSM med flera) kommit fram till i samråd med mobiltelefonindustrin och experter från ICNIRP-kartellen”* (sid. 212).

Så kan det fungera i en demokrati...

¹² Eftersom jag blivit medlem i Elöverkänsligas förbund i år – man behöver inte vara elöverkänslig för att vara medlem – så har jag fått ett par nummer av deras tidning *Ljusglimten*. Den är innehållsrik och pedagogisk. I senaste numret, 2/2016, finns rubriker som *Fysikens lagar och den otillräckliga energin*, *Ökänd dermatolog i USA blev auktoritet i Sverige* och *Mobilstrålning orsakar hjärntumör* (den sistnämnda av Mona Nilsson).

¹³ Begreppet *nyttiga idioter* kommer från den kommunistiska vokabulären och syftar på sådana personer som är till gagn för den kommunistiska saken utan att personerna själva är medvetna om det.

Mona Nilsson har fått många uppskattande kommentarer för sitt gedigna arbete. En person skriver ”Mona Nilssons engagemang är helt enastående” och det håller jag verkligen med om. Jag har skrivit det tidigare och det är värt att upprepa: Jag är mycket imponerad.

Jag önskar att så många som möjligt läser boken och sen berättar för familj och vänner om den. Det enda som kan ändra på detta är att vi ökar vår medvetenhet och agerar. Och att vi slutar tro på myndigheternas och industrins desinformation.

Vi måste själva undersöka och ta ställning. Även om det är jobbigt!

Jag rekommenderar besök på Strålskyddsstiftelsens hemsida där man presenterar forskning, <http://www.stralskyddsstiftelsen.se/forskning/>. Den är en guldgruva för den som söker information. Varför inte också besöka Strålsäkerhetsmyndighetens hemsida, <http://www.stralsakerhetsmyndigheten.se/start/> och göra jämförelser.

Strålsäkerhetsmyndighetens logo
en vapensköld som skyddar
industrin

Strålskyddsstiftelsens logga
illustrerar strålning....

Bilden är hämtad från en artikel i NewsVoice med rubriken:¹⁴

Strålskyddsstiftelsen är bättre än Strålsäkerhetsmyndigheten på att informera och skydda allmänheten

¹⁴ <http://newsvoice.se/2014/03/19/stralskyddsstiftelsen-battre-an-stralskyddsmyndigheten-pa-att-informera-och-skydda-allmanheten/>